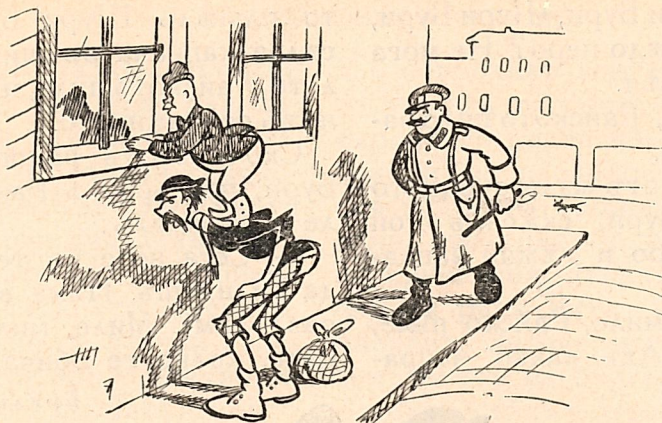

Но докато тѣ следѣха другъ,
единъ стражарь безъ шумъ, безъ звукъ,
заследи тѣхъ: тѣй бдителни,
взема ги за съмнителни.

Полека наближи ги той
и тихо имъ подвижна: стой!
— Шо-щете тукъ, бре жѣни?
Въ участъка! Предъ мене!

Ха, ето нова пакъ беда —
съ това ли срѣща ги града?
Но тѣ му обясниха
и трима заследиха.

Наистина, следъ малко тамъ
излѣзе и апаша самъ —
и трима бързо рипнаха
и за врата го пипнаха...

Крачуна и Малчо тази нощъ
прекараха почти въ разкошъ:
въ участъка преспаха,
но скжпи гости бѣха!

На утринъта началникътъ саминъ
повика ги да имъ благодари:

— Азъ зная, че не искате пари,
но ще ви дамъ подаръкъ другъ единъ:
предлагамъ да останете при мене —
отъ днеска сте стражари назначени!

Макаръ че наштѣ птици волни
не бѣха твърде отъ това доволни,
но заработиха безъ съжаление
и не безъ приключения!

За подвижитѣ имъ въ туй време —
въвъв друга книжка ще четеме...